

בש"פ 4342/15 - מדינת ישראל נגד מונדר בDIR

בבית המשפט העליון

בש"פ 4342/15

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן

ה המבקש: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: מונדר בDIR

המשיב:

בקשה להארכת מעצר שמינית לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרם),
התשנ"ו-1996

(25.6.2015) ח' בתמוז התשע"ה תאሪח הישיבה:
עו"ד יורם הירשברג בשם המבקש:

עו"ד בנימין נהרי; עו"ד שוש חיון

החלטה

1. בקשה שמינית להארכת מעצר מעבר לתשעה חדשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרם), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרם), להארכת מעצרו של המשיב בתשעים יום החל מיום 6.7.2015 או עד למתן פסק דין בת"פ 42349-02-13 בבית משפט השלום בפתח תקווה, לפי המוקדם.

כתב האישום

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

2. נגד המשיב הוגש כתוב אישום הכלל חמשה אישומים המיחסים לו עבירות של ניכוי מס תשומות שלא כדין, עבירה לפי סעיף 117(ב)(5) בנסיבות סעיף 117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: חוק המ"מ) ניהול רשותות כזבות, עבירה לפי סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסת [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: פקודת מס הכנסת); ניהול רשותות כזבות, עבירה לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק המ"מ; שימוש במרמה כדי להתחמק ממיס, עבירה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסת; קבלת דבר במרמה, עבירה לפי סעיף 415 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); רישום כזב במסמכי תאגיד, עבירה לפי סעיף 423 לחוק העונשין; שיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין; שימוש במרמה או תחבולה במטרה להתחמק ממיס, עבירה לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק המ"מ; שידול לשבועות שקר, עבירה לפי סעיף 239 לחוק העונשין בצוירוף סעיף 30 לחוק העונשין; העלבת עובד ציבור, עבירה לפי סעיף 288 לחוק העונשין; ותקיפת עובד ציבור, עבירה לפי סעיף 382א(ב) לחוק העונשין.
3. על פי עובדות כתוב האישום, המשיב, נאשםת 2 ונאשםת 3 היו מנהלים פעילים, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, בנאשםת 4 – חברת פרטית מוגבלת במנויות שהתאגדה בישראל (להלן חברת תזקיקים).
4. על פי המתואר באישום הראשון, מחודש Mai בשנת 2011 ועד חודש דצמבר בשנת 2012 כללו המשיב והנאשימים, בספרי חברת תזקיקים, 97 חשבונות פיקטיביות על שם ארבע חברות דלקים שונות (להלן: חברות הדלקים). חשבונות אלו הוצאו בגין דלקים אשר כביכול נרכשו על ידי חברת תזקיקים אף על פי שבינה לבין חברות הדלקים לא בוצעה כל עסקה. סכום הכלול של החשבונות הפיקטיביות עמד על 190,626,383 ש"ח. במטרה להתחמק מתשלום מע"מ, ניקו הנאשימים את מס התשלומי הכלול בחשבונות הפיקטיביות, בדוחותיה התקופתיים של חברת תזקיקים למנהל מס עריך מוסף, וכך שלשלו לכיסם 26,661,640 ש"ח.
5. על פי המתואר באישום השני, לאחר שהמשיב נחקר על העבירות המתוארות באישום הראשון הוא ביצע מספר פעולות שנעודו לשבש את החוקה בעניינו. המשיב הוציא תעוזות משלוח כזבות לפיהן חברת תזקיקים סיפקה דלקים לחברת בשם "דבי אנרגיה והובלה בע"מ" (להלן: חברת دبي). ביום 27.9.2012 הגישה חברת תזקיקים בקשה לפירוק חברת دبي לבית המשפט המחוזי בתל אביב (פר"ק 53134-09-12), בה היא טענה כי חברת دبي רכשה ממנה דלקים בסך 112,935,158 ש"ח אך לא שילמה בגיןם. עוד טענה חברת תזקיקים כי חברת دبي הינה חදת פירעון. המשיב שידל את נאשםת 2 לעורך תצהיר כזב לפיו חברת תזקיקים מכירה דלקים לחברת دبي, בעוד נוצר החוב מושא בקשה הפירוק. בנוסף שידל המשיב את אחד מעובדייה של חברת دبي להגיש תצהיר כזב המאשר כי חברת תזקיקים מכירה דלק לחברת دبي. המשיב צירף את התצהירים הכוונים לבקשה הפירוק. המשיב קיבל לבסוף תצהיר כזב גם מהמנהל והבעליים של חברת دبي בו הוא מאשר שדבי רכשה דלק מחברת תזקיקים. על בסיס התצהירים הכוונים והסכמתו של מנהל חברת دبي קיבל בית המשפט המחוזי את בקשה הפירוק. לאחר אישור הפירוק רשם המשיב 15 חשבונות זיכוי כזבות, בגין הדלקים שהחברת תזקיקים מכירה, כביכול, לחברת دبي, מהן עולה כי החוב של دبي לתזקיקים הוא "חוב אבוד". בכך איין המשיב באופן כזב את עודף המלאי שנוצר בחברת תזקיקים כתוצאה מהשימוש בחשבונות הפיקטיביות.
6. על פי המתואר באישום השלישי, בתאריך 4.2.2013, בעת חקירתו על ידי חוקר של רשות המיסים כינה המשיב את החוקר בשמות גנאי ואין עליו באומרו: "אתה... משחק בבריאות שלו וזה יעלה לך בבריאות שלך". בתאריך 18.2.2013, בעת הבאתו של המשיב לחקירה, תקף את החוקרים שהיו עמו ברכב, בעט באחד מהם ואח兹 בחזקה בזרועו ובפניו.

ההלכים עד כה

7. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקרת בקשה למעצר המשיב עד תום ההלכים המתנהלים נגדו.

בבקשה טענה שלוש עילות מעצר כנגד הנאשם: חשש ממשי שהמשיב יסכן את בטחון הציבור או בטחונו של אדם, חשש לשיבוש מהלכי משפט וחשש מפני התחמקות מהלכי שפיטה או ריצו עונש מאסר.

8. ביום 19.3.2013 ניתן תסקיר מעצר במסגרתו לא הומליך על שחרורו הנאשם לחופת מעצר. למרות זאת, ביום 7.4.2013 הורה בית משפט השלום על שחרורו של הנאשם לחופת מעצר. המבוקשת הגישה עrr על החלטה זו. בית המשפט המ徇די בניצרת (כב' השופט ד' צרפת) קיבל את עrr המדינה וקבע שהמשיב ישאר במעצר עקב מסוכנותו והחשש הכבד מפני שיבוש הליני משפט. הנאשם הגיע בקשה רשות ערעור על החלטת בית המשפט המ徇די וזה נדחתה בבית משפט זה בבש"פ 2627/13 בד"נ מדינת ישראל (1.5.2013).

9. ביום 17.11.2013 הורה בית משפט זה על הארכת מעצרו הראשונה של הנאשם ל-90 יום בקבועו כי מסוכנותו הנאשם רבבה וקיים סיכון לשיבוש הליני משפט והימלטות מהדין, בין השאר לנוכח עברו של הפלילי של הנאשם. בתאריכים 16.2.2014 ו-10.4.2014, הורה בית משפט זה על הארכות המעצר השנייה והשלישית של הנאשם מסיבות דומות לאלו שתוארו בהארכת המעצר הראשונה. כמו כן, עמד בית משפט זה על כך שמדובר בתיק מורכב ורובה אישומים ולפיכך אמת המידה לבחינת קצב התקדמות התקיק שונה מזו הננקטת בתיקים אחרים.

10. ביום 23.6.2014 נערך דיון בבקשת לעין חוזר שהגיש הנאשם לבית משפט השלום, שהורה על הגשת תסקירות עדכני. ביום 20.7.2014 התקבל תסקיר המעצר העדכני אשר המליך על שחרורו של הנאשם לחופת מעצר נוכח התקדמות ההליך המשפטי בתיק העיקרי, אשר מהוות גורם מפחית סיכון לשיבוש הליני משפט. למורות התסקירות, ביום 5.8.2014 דחה בית משפט השלום את בקשתו של הנאשם לעין חוזר נוכח מסוכנותו והעובדה כי לא ניתן לטפל בבעיה זו באמצעות חלופת המעצר.

11. ביום 10.8.2014 קיבל בית משפט זה את הבקשה הרבעית להארכת מעצרו של הנאשם וזאת כאשר הוגשו לעיומו התסיקר העדכני והחליטו של בית המשפט השלום מיום 5.8.2014. כב' השופט נ' סולברג עמד על כך שהרתקע העברייני של הנאשם אינו מאפשר לחתתו של הנאשם לעין חוזר שחרורו לחופת מעצר.

12. הבקשה החמישית והששית להארכת מעצר ב-90 ימים התקבלה בבית משפט זה ביום 2.11.2014 וביום 5.1.2015 בהתאם. בית משפט זה עמד בהחלטותיו על היעילות הרבה בו מנהל בית משפט השלום את התקיק העיקרי, ועל כך שתיקים סבוכים דוגמת תיק זה מצריכים זמן דינמי רב יותר.

13. ביום 23.5.2015 הגישה המבוקשת בקשה שביעית להארכת מעצרו של הנאשם ב-90 ימים נוספים. בדיון שנערך ביום 29.3.2015 הסכימו באישורו של הנאשם להארכת מעצרו ב-90 ימים נוספים בלבד במשך 20 ימים הם יהיו ראויים להציג חלופת מעצר הדוקה. בהתאם, הורה בית משפט זה על הכנסת תסיקיר מעצר שיטיחס להצעת הנאשם לחופת מעצר, וישמש במקרה בו תתקבש הארכת מעצר נוספת, כפי שאכן קרה.

14. ביום 27.5.2015 הוגש תסיקיר המעצר המבוקש ובמסגרתו המליך שירות המבחן על שחרורו של הנאשם לחופת המעצר שהוצעה על ידיו. שירות המבחן ציין כי לא ניתן לשולח המשר מעשי מרמה מצדיו של הנאשם וכי הוא טרם החל בהליך שיקומי כלשהו. עם זאת, שירות המבחן סבור כי התקדמות ההליך המשפטי והעובדה שהתקיק עומד ביום בשלב הסיכון, מהווים גורם מפחית סיכון. שירות המבחן ממליץ על שחרורו של הנאשם הן לנוכח התאמת החיובית של המפקחים שהציג הנאשם לתפקיד הפיקוח, הן לנוכח הזמן הממושך בו מצוי הנאשם במעצר.

15. ביום 18.6.2015 נערך דיון בבקשת לעין חוזר שהגיש המבוקש לבית משפט השלום בניצרת שדחה את מתן החלטתו ליום 29.6.2015

16. באשר לדיוונים בתיק העיקרי, בתום דיון ההוכחות שהתקיימו ביום 17.2.2015, נקבע שהמבקשת תגיש סיכומיה תוך 45 ימים והמשיב יגיש את סיכומו 45 ימים לאחר הגשת הסיכומי המבקשת. המבקשת הגישה את סיכומה ביום 12.4.2015 ואילו המשיב ביקש להאריך את מועד הגשת הסיכומים ב-30 ימים עד ליום 21.6.2015. חרב הטענה זו. המבקשת האריך בית משפט השלום את המועד, כאמור. עד למועד בקשה זו, ביום 22.6.2015, טרם הוגש סיכומי המשיב.

הבקשה

17. בבקשתו שלפניו חזרת המבקשת וטוונת כי המשיב עלול לסכן את "ביטחונם האדם או בטחונם הציבור". לדידה, כתוב האישום חושף מסוכנות של ממש מצד המשיב, נכון היקפן ותחכמוני של העברות הפיסකאליות המיחוסות לו. מסוכנותו של המשיב משתקפת לדעת המבקשת גם בכך שתחקף באופן פיזי את חוקרי. המבקשת מוסיפה וטוונת כי ישנו חשש ממשי לשימוש הליכי משפטי מצד המשיב. בכתב האישום עצמו מפורטת מסוגלותו ונטייתו של המבקש לננסות ולשבש את הליכי המשפט בחקירות שמתנהלות נגדו. עוד מצינית המבקשת, כי בהליכים קודמים שנוהלו נגד המשיב הוא פעל כדי להביא במרמה לשחרור בעקבות של שותפו לעבירה, ובכך סייע להימלטותו מאימת הדין. עובדה אחרתונה זו מתקשרת לעמדת המבקשת, לפיה מקרה זה מעלה חשש של ממש להימלטות המשיב בין היתר נוכח העונש הכבד הצפוי ונוכח עבירות החזיף והמרמה המיחסות לו. לבסוף, המבקשת סבורה כי אין אפשרות להעניק למשיב את האמון הנדרש לצורך שחרור לחЛОפת מעצר.

18. בדין לפני, היום, טען בא כוח המבקשת כי הסיכומים מטעם המשיב כבר הוגשו, ועל כן מירב הסיכומים שהכרעת הדין תינתן לפני שייהי נדרש בעוד בקשה להערכת המעצר ב-90 ימים נוספים. בא כוח המשיב טען שהעובדה שבית משפט זה הורה על הכנת תסקיר נוספת, לאחר שכבר בתסקיר הקודם הומלץ על חלופת מעצר, וגם בתסקיר הנוסף חזרה הממליצה על שחרור לחלופת מעצר, מדברת בעד עצמה. עוד טען כי מדובר בתיק גדול ומורכב עד מאוד ולידיו, הכרעת הדין לא תינתן בחודשים הקרובים. משכך הוא סבור כי יש לאפשר כבר עתה את שחרורו של המשיב לחלופת המעצר שהוצע על ידו. בנוסף טען בא כוח המשיב כי יש לתת משקל מכריע לתסקיר שירות המבחן אשר ממליץ על חלופת המעצר שהציע המשיב וראה בחיוב את התאמתם של המפקחים שהוצעו, לתקין הפיקוח. לבסוף, הדגיש בא כוח המשיב את העובדה שמדובר כבר בהערכת מעצר שמנית וכי המשיב נתון במעצר תקופה ארוכה מאוד, המתפרשת על פני כשנתיים וחצי.

דיון והכרעה

19. בכלל, בהתאם לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לאזן בין הזכות לחירות העומדת למשיב והנטמכת בחזקת החפות, לבין האינטרס של שמירה על בטחון הציבור וההגנה על הילך שיפוטי תקין. בין יתר השיקולים שיש לשקל במסגרת הבקשה להערכת מעצר, ניתן למונות את: חלוף הזמן מאז הושם המשיב במעצר; קצב התנהלות הדיונים; החשש מפני שיבוש הליכי משפט; חומרת העבירות המיחסות למשיב וכיסויותיהם; ומידת המסוכנות הנשתקפת הימנו (ראו למשל: בש"פ 7876/12 מדינת ישראל נ' בראנס, פסקה 14 (29.11.2012)).

20. אמנם התסקיר העדכני של שירות המבחן ממליץ על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר נוכח התאמתם של המפקחים לתקין שיקול ועקב התמסכותו של הילך בעניינו. אולם, לעניין זה יש לתת את הדעת לכך שתסקיר המבחן מהו הוא אמן שיקול חשוב בעת בוחנתה של חלופת מעצר, כמוות סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים, אך על אף חשיבותו, תסקיר המבחן מהו המליצה בלבד לבית המשפט והוא אינו מחויב לפעול במידוק לפי האמור בו. (ראו: בש"פ 2740/01 חמדון נ' מדינת ישראל (10.4.2001); בש"פ 9405/04 חופני נ' מדינת ישראל (26.4.2004); בש"פ 2970/08 קזמאר נ' מדינת ישראל (14.4.2008)).

21. במקורה דנא שוכנעתי, לא בקשות, כי הCPF נוטה בשלב זה – גם הפעם – לזכות האינטראס הציבורי וטרם הגיעו השעה להעדיין על פניו את אינטראס המשיב ואת זכותו להתהלך חופשי. האיזון הכללי בין תקופת מעצרו הממושכת של המשיב ותקופת שירות המבחן שעומדת לזכותו לבין השלב בו נמצא ההליך, הצפוי הקרוב מאוד לשינויו והמסוכנות הנשכפת ממנו, מטה את הCPF לעבר קבלת הבקשה.

22. יש לזכור כי בית משפט השלום יתן את הכרעת דין תוך זמן סביר ובתוך תקופת המעצר הקרובה. יצוין כי, ככל שאכן לא ניתן הכרעת הדין בתקופת-arrestation המבוקשת יהיה מקום לבחון מחדש את ההצדקות שבמהלך(arrestation) מעצרו של המשיב. אשר על כן, דין הבקשה להתקבל ומעצרו של המשיב יוארך בתשעים ימים נוספים החל מיום(arrestation) או עד למתן פסק דין בעניינו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ח' בתמוז התשע"ה (25.6.2015).

שוף